

[Alfred Hansen]

mente, at han ikke kunne forstå, at retsforbundet fremsatte forslaget igen, når det tidligere var stemt ned, og at vi dermed lagde os til venstre for SF, fordi SF undlod at stemme ved vores forslag i foråret. Nu er det jo sådan, at man ikke uden videre kan rubricere et parti inden for det politiske spekter, fordi et parti til højre eller venstre måtte have en anden opfattelse på et bestemt område.

SF forsøgte at give acceptable forklaringer på, hvorfor SF i foråret undlod at stemme ved vores forslag, og jeg kan så hilse med tilfredshed, at SF har taget konsekvensen af det andet indhold, som vi har givet forslaget, og denne gang ønsker at støtte forslaget.

Jeg synes nok, de konservative giver udtryk for, at de ikke rigtig har læst forslaget, i hvert fald har de ikke sammenlignet det nuværende forslag med det tidligere. Jeg har forklaret forskellen, og jeg håber, det også er gået op for de konservative, at det ikke er to identiske forslag, der er tale om.

Vi kan selvfølgelig ikke være overraskede over, at fremskridtspartiet ikke ønsker at støtte forslaget. Dog synes jeg nok, at det statslige engagement i B&W burde give fremskridtspartiet stærke motiver til at overveje at støtte dette forslag. Men ellers er det klart, at fremskridtspartiet ikke ønsker at få opklaret, hvordan vore selskabslove virker i praksis, og hvilke transaktionsmuligheder der rent faktisk er. Det må vi tage til efterretning, og det kan ikke forbavse. Men jeg synes nok, man har lidt af en dobbeltholdning til problemet, for i det ene øjeblik modsætter man sig, at staten går ind i private virksomheders drift med kapital, og i det andet øjeblik vil man holde hånden over måden, disse virksomheder bruger denne kapital på.

Endnu en gang tak til SF og ikke mindst til de radikale, der også denne gang, selv om forslaget har fået en lidt anden udformning, agter at støtte det. Denne tak skal også gå til VS.

Jeg må konstatere, at der denne gang er et større antal mandater bag forslaget ved en eventuel afstemning, og jeg vil stærkt appellere til, at ministeren tager imod den udstrakte hånd og sørger for, at der tages et initiativ på regeringsplan vedrørende udarbejdelse af en hvidbog.

Ministerens har tidligere sagt, at det forudsætter en lovgivning, og det er vi indforståede med, hr. minister. Vi vil støtte ministeren i

de bestræbelser, ministeren måtte gøre sig fremover for en virkelig kulegravning af dette.

Om ministeren har læst den sidst fremkomne bog vedrørende B & W-koncernen, kan jeg ikke vide, men det var da muligt, at ministeren ved at læse bogen »Dømt« måske kunne få en anden opfattelse og ville være mere positiv over for et indgreb – ikke om 2 år eller om 3 år eller 4 år, men nu. Cirka hvornår mener ministeren i øvrigt, at politiets undersøgelse kan være afsluttet? Jeg mener ikke, at ministeren ligefrem skal forsøge at lægge sig fast på en dato eller et år, men det kunne være rart at få en antydning. Vi er jo desværre kendt med, at når retten arbejder i Danmark, kan der gå 6, 8, 10 år, og det mener jeg faktisk er helt urimeligt; vores retssystem lider vældig meget derved.

Industriministeren (Erling Jensen):

Hr. Alfred Hansen bad mig tage stilling til en hvidbog. Må jeg endnu en gang, for at vi ikke går fejl af hinanden, sige, at det har jeg gjort. Det gjorde jeg den 3. oktober i et brev til folketingets erhvervsudvalg, og det har jeg gjort i dag, hvor jeg sluttede med at sige: regeringen agter at gennemføre en hvidbogsundersøgelse.

Det, jeg kan konstatere, er, at der i dette ting er en forskellig vurdering af den holdning, rigsadvokaten har givet udtryk for, og dér må hr. Alfred Hansen ikke bebrejde mig, at jeg glæder mig over, at et væsentligt flertal i denne sal mener, at rigsadvokatens synspunkter er så tungtvejende, at vi må acceptere dem og tage dem til efterretning. Derfor må vi afvente, som rigsadvokaten understreger det, denne efterforskning, og umiddelbart derefter må vi iværksætte den hvidbogsundersøgelse, som både regeringen og mit parti har meddelt vi ønsker gennemført. Så om det er der ingen uenighed.

Uenigheden kan alene ligge i vurderingen af rigsadvokatens betragtninger om vort retssystem og om den aktuelle sagsbehandling og de problemer, en videregående og anden undersøgelse, som imidlertid ville vedrøre stort set den samme personkreds, ville afstedkomme, bl. a. på grund af vidnepligtens omfang og placering.